

[Hilmar Baunsgaard.]

nedsætte arbejdstiden, uden at det skulle berøre indkomsten, at man langt mere realistisk må se de nye udfordringer i øjnene.

Jeg er tilfreds med, at vi har fået lejlighed til denne debat om landets økonomiske situation. Jeg kan ikke acceptere de forsøg, der har været gjort på at skabe panikstemning omkring dansk økonomi. Det mest oplagte problem, valutaunderskuddet, er dels en følge af mange års konstante underskud, dels en følge af den internationale valuta-spekulation, som Danmark aldrig vil være i stand til at forhindre. Væsentligt er det, at vi ikke handler i panik, men tværtimod giver os den fornødne tid til at få bedømt problemerne i sammenhæng, og at vi finder frem til løsninger, der også sigter mod det mere langsigtede.

Det radikale venstre hilser det derfor velkommen, at der mellem de 5 septemberforligspartier nu er aftalt, at sommeren skal bruges til forhandlinger med henblik på at nå et resultat til fremlæggelse i september. Vi giver vort tilsagn om medvirken til, at resultatet kan blive positivt.

Ømann (SF):

Det er blevet sagt, at økonomiministeren var rund i dag, og det er da også sandt. Han har advaret imod sortmaleri. Det er i og for sig glædeligt, for det betyder jo, at i de forhandlinger, som regeringen nu skal ind i med forligspartierne, behøver man ikke at give ved dørene. Man er ikke under den tvang, som et sortsyn på valutaudviklingen i og for sig kunne påtvinge en regering.

Man må jo også nok sige, at en vis rundhed er på sin plads og nødvendig, når regeringen nu skal indlede forhandlinger med partnere, som nok vil forhandle om visse ting, men som alligevel forbeholder sig med hensyn til visse andre ting, der ganske vist også rager økonomien, at gøre hvad de vil uden for forhandlingerne. Man har jo nok lyst til at sige velbekomme til disse forhandlinger. Det gik jo så vidt, at partiet venstre indledte forhandlinger om et væsentligt økonomisk punkt med andre parter end de tidligere forligspartnere.

I øvrigt har denne debat ikke været særlig oplysende, ud over at nu skulle vi ikke være alt for forskrækkede. Om vi skal være det eller ej? Jeg håber, vi ikke skal være for-

skrækkede. Jeg håber ikke, at vi skal tage disse udtalelser op til revision om 3 måneders tid, og at der så mødes frem med en afgiftsbuket, som vi skal tage stilling til til den tid. Men i øvrigt var det jo ikke oplysende. Alt det, som kunne være sagt om synspunkter på den økonomiske politik, blev nu pakket ind, fordi man ikke må forstyrre forhandlingerne nu. Man hørte intet om, hvilket billede beskæftigelsessituationen skal have i disse forhandlinger; ikke et ord. Det tyder altså på, at man tænker på at slå sig til tåls med den arbejdsløshed, vi har nu, at den må vi tolerere, og der er jo da oven i købet udsigt til, at vi ikke alene må tolerere den, men at den også vil vokse. Udsigterne for en stor sektor som byggeriet er sandelig ikke de bedste for øjeblikket, og da slet ikke med den udvikling, der er i obligationskursene.

Man gik heller ikke ind på, hvad man forstod ved inflation. Det må altså stå fast, at dermed forstår man inden for forligspartiernes regie løninflation. Det var vel for ikke at fornærme venstre, at man ikke snakkede noget om værdistigningerne på jord og fast ejendom.

Nej, vi kan heller ikke stemme for det af hr. Maisted stillede dagsordensforslag. Vi har jo ikke nogen udsigt til for øjeblikket at få en bedre konstellation, som kan lægge en bedre økonomisk politik frem. Derfor må vor konklusion sådan set blive, ikke at opfordre regeringen til at gå, men til alligevel at tænke over, om roret ikke skal lægges om.

Hvis det nu alligevel skulle hænde sig, at der ikke nås noget forlig, og at vi står over for et valg til efteråret, så må jeg ønske regeringen held til, at den kan føre forhandlingerne på en sådan måde, at det står klart for befolkningen, at man ikke, naturligvis ikke, kan stemme på partier, der vil lave lønstop, samtidig med at de forlods vil give en vis befolkningsgruppe skattelettelse.

Med hensyn til den kommunistiske dagsorden, ja, så omhandler den flere punkter, som jeg omtalte i mit indlæg, og jeg er derfor tilbøjelig til at have sympati for den. Der står et meget bastant ord „importregulering“, og det overfaldt økonomiministeren meget voldsomt. Jeg ved ikke, om det er sådan et særlig slemt ord, for man foretager sig jo ting, der er meget værre. Hvad med